

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Venstresocialisterne har fra starten været imod den sociale pensionsfond, fordi den reelt var begrundet i ønsket om at foretage en inddragelse af købekraft og i at gøre det på en tilsyneladende acceptabel måde, nemlig til et »godt formål«.

Siden oprettelsen af fonden i 1971 har VS til stadighed været modstander af ordningen, først og fremmest fordi indbetalingerne har ramt befolkningen på en asocial måde. Det er naturligvis nødvendigt med en forbedring af pensionisternes levevilkår, men finansieringen må foregå løbende over det almindelige, progressive indkomstskattesystem.

Men da skatteyderne nu har betalt en særskat i mange år, og da pensionisterne er blevet lovet forbedringer, så må den sociale pensionsfond genoprettes, og pensionisterne må have de forbedringer, de er blevet lovet siden 1970.

Ad 1

Da den sociale pensionsfond blev oprettet pr. 1. januar 1971, var formålet med fonden klart. I lov nr. 270 af 4. juni 1970 hed det i § 1 bl.a.:

»Med henblik på ydelse af en tillægspension til personer, der oppebærer folkepension, invalidepension eller enkepension, opkræves et særligt folkepensionsbidrag.«

Pengene skulle altså bruges til tillægspension.

Ad 2

Ved udgangen af 1981 var der ophobet mellem 35 og 40 mia kr. i den sociale pensionsfond. Det er klart, at alt hvad skatteyderne har indbetalt med det formål at yde tillægspension til pensionisterne – at hele dette beløb skal anvendes til dette formål.

Ved gennemførelsen af den første fase af den såkaldte pensionsreform i 1979 var der faktisk en del af midlerne fra den sociale pensionsfond, som blev anvendt til formål, der *ikke* kan kaldes »tillægspension«. Midlerne anvendtes bl.a. til indførelse af boligydelsen. Reformen afhjalp dog en del

af pensionisternes værste problemer, og forslagsstillerne har derfor afstået fra at foreslå, at en del af midlerne fra 1979-reformen skal føres tilbage til den sociale pensionsfond.

Ad 3

Den 10. marts 1982 blev det vedtaget af udvide kommunernes rådighedsbeløb med 200 mill. kr. med virkning fra 1. januar 1982 – midlerne skal anvendes til varmemhjælp til de dårligst stillede pensionister. Også disse pensionister har i høj grad brug for varmemhjælp – og også brug for mere hjælp, end de her har fået. Det har dog ikke noget at gøre med »tillægspension«, og hjælpen må derfor finansieres på en anden måde end over den sociale pensionsfond.

Ad 4

Med oprettelsen af den sociale pensionsfond lovede man pensionisterne, at der ville blive indført en tillægspension fra 1976, med fuld virkning fra 1982.

Det lavede man imidlertid om i 1975. Starten blev uden videre udsat fra 1976 til 1979, således at første fase af udbetalingerne skulle starte i 1979. Samtidig blev det fastslagt, at anden fase skulle falde i 1982, og tredje fase i 1985, og at hver af faserne skulle omfatte en tredjedel af den samlede udbetaling fra 1985.

I 1981 vedtog man imidlertid at fjerne den tredje fase, samtidig med at den anden fase blev spredt ud over årene 1982–85. Med forslaget sikres det, at *hele* anden fase træder i kraft den 1. januar 1982, samtidig med at det sikres, at den tredje fase faktisk bliver opretholdt – sådan som pensionisterne blev lovet det helt tilbage i 1970. Dette forudsætter naturligvis, at indbetalingerne til den sociale pensionsfond fortsætter ved, at det særlige pensionsbidrag genoprettes. Det er den eneste måde, hvorpå det er muligt at opfylde de løfter, som pensionisterne fik i 1970.